

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 października 2004 r.

zatwierdzająca wymianę listów pomiędzy Biurem Koordynacji Spraw Humanitarnych Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNOCHA) i Komisją Wspólnot Europejskich w sprawie współpracy w zakresie reagowania na wypadek klęski (w przypadku jednoczesnych interwencji w kraju dotkniętym klęską)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/160/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 302,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Nawiązanie współpracy z Biurem Koordynacji Spraw Humanitarnych Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNOCHA) w zakresie ochrony ludności i spraw humanitarnych stanowi element konsekwentnej polityki poszukiwania bliższych stosunków i możliwości współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych, co zostało podkreślone w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Budowanie efektywnego partnerstwa z Organizacją Narodów Zjednoczonych w zakresie rozwoju i spraw humanitarnych” z dnia 2 maja 2001 r.⁽¹⁾ oraz w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Unia Europejska i Organizacja Narodów Zjednoczonych – wybór multilateralizmu” z dnia 10 września 2003 r.⁽²⁾.

(2) Doświadczenia z przeszłości zrodziły potrzebę wypracowania podstawowych zasad dalszej współpracy i koordynacji działań pomiędzy UNOCHA (uwzględniając system reagowania na wypadek klęski i narzędzia koordynacji) oraz Komisją Europejską (w ramach działań

Wspólnotowego Mechanizmu Ochrony Ludności ustanowionego decyzją Rady 2001/729/WE, Euratom⁽³⁾ oraz działań ECHO – Biura Pomocy Humanitarnej Wspólnoty Europejskiej⁽⁴⁾) w przypadku jednoczesnego niesienia pomocy lub wsparcia kraju dotkniętego klęską naturalną lub będącą wynikiem działań ludzi, mając na celu skuteczną współpracę, efektywne wykorzystanie dostępnych środków i uniknięcie niepotrzebnego powielania wysiłków.

(3) Komisja oraz UNOCHA wynegocjowały tekst wymiany listów w sprawie współpracy w zakresie reagowania na wypadek klęski (w przypadku jednoczesnych interwencji w kraju dotkniętym klęską), który zaproponowano do zatwierdzenia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

1. Niniejszym zatwierdza się zawartą w Załączniku wymianę listów pomiędzy Biurem Koordynacji Spraw Humanitarnych Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNOCHA) i Komisją Wspólnot Europejskich w sprawie współpracy w zakresie reagowania na wypadek klęski (w przypadku jednoczesnych interwencji w kraju dotkniętym klęską).

⁽³⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/96 (Dz.U. L 163 z 2.7.1996, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽¹⁾ COM(2001) 231 z 2.5.2001.

⁽²⁾ COM(2003) 526 z 10.9.2003.

2. Członek Komisji odpowiedzialny za Środowisko oraz członek Komisji odpowiedzialny za Rozwój i Pomoc Humanitarną lub osoby przez nie w tym celu wyznaczone są upoważnione do podpisania wymiany listów w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 października 2004 r.

W imieniu Komisji
Margot WALLSTRÖM
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wymiana listów pomiędzy Biurem Koordynacji Spraw Humanitarnych Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNOCHA) i Komisją Europejskich w sprawie współpracy w zakresie reagowania na wypadek klęski (w przypadku jednoczesnych interwencji w kraju dotkniętym klęską)

Szanowny Panie,

Komisja Europejska (Dyrekcja Generalna ds. Środowiska oraz Biuro Pomocy Humanitarnej ECHO) przyjmuje z zadowoleniem obecną współpracę pomiędzy Biurem Koordynacji Spraw Humanitarnych Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNOCHA) i Komisją Europejską w zakresie pomocy humanitarnej i reagowania na wypadek klęski.

Organizacja Narodów Zjednoczonych odgrywa główną rolę w kierowaniu i koordynowaniu działań społeczności międzynarodowej dotyczącymi niesienia pomocy humanitarnej na podstawie międzynarodowego mandatu sprawowanego przez Zgromadzenie Ogólne (zgodnie z rezolucją Z.O. 46/182 wraz z załącznikiem i poprzednimi rezolucjami Z.O. w niej wymienionymi).

Wspólnotowy Mechanizm Ochrony Ludności odzwierciedla wspólną wolę rozwoju ściślejszej współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi w zakresie działań interwencyjnych wspierających ochronę ludności na wypadek klęski.

Ostatni Komunikat Komisji zatytułowany „Unia Europejska i Organizacja Narodów Zjednoczonych – wybór multilateralizmu” (KOM(2003) 526 wersja ostateczna) podkreślający „wagę rozwijania współpracy z ONZ i wzmocnienia głosu UE w ONZ”, komunikat Komisji zatytułowany „Budowanie efektywnego partnerstwa z Organizacją Narodów Zjednoczonych w zakresie rozwoju i spraw humanitarnych” (KOM(2001) 231 wersja ostateczna) oraz „Wytyczne UE w sprawie dzieci i konfliktów zbrojnych” przyjęte w grudniu 2003 r. potwierdzają wagę, jaką Komisja przywiązuje do bliskiej współpracy z ONZ w ogóle, a w szczególności w zakresie reagowania na wypadek klęski naturalnej lub będącej wynikiem działań człowieka. Ponadto Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych w dokumencie⁽¹⁾ z dnia 8 stycznia 2002 r. adresowanym do przewodniczącego Komisji Europejskiej zaleca współpracę obu stron w celu wsparcia roli ONZ jako organizacji zapewniającej spójne ramy współpracy w zakresie niesienia pomocy humanitarnej.

Pomiędzy UNOCHA i ECHO⁽²⁾, od wielu lat panują bliskie stosunki, między innymi dzięki tzw. „Dialogowi Strategicznego Programowania”. Ustanowienie Wspólnotowego Mechanizmu Ochrony Ludności w październiku 2001 r.⁽³⁾ pociąga za sobą dalszą współpracę z UNOCHA w zakresie ochrony ludności. Ważne jest, aby oba systemy działały spójnie i wzajemnie się uzupełniały w duchu procesu fryburdzkiego⁽⁴⁾, mając na celu wsparcie państw i ludności dotkniętych klęskami i katastrofami.

Niniejsza wymiana listów ma na celu wypracowanie podstawowych zasad dalszej współpracy i koordynacji działań pomiędzy UNOCHA (uwzględniając system reagowania na wypadek klęski i narzędzia koordynacji) z jednej strony oraz Komisją Europejską z drugiej strony (w ramach działań Wspólnotowego Mechanizmu Ochrony Ludności i ECHO) w przypadku jednoczesnego niesienia pomocy lub wsparcia w kraju dotkniętym klęską naturalną lub będącą wynikiem działań człowieka, mając na celu skuteczną współpracę, efektywne wykorzystanie dostępnych środków i uniknięcie niepotrzebnego powielania wysiłków. UNOCHA i Komisja Europejska są zdania, że ofiarom klęski najlepiej przysłuży się koordynacja działań. W związku z tym stwierdzają, co następuje:

- 1) Zapewnienie ochrony i niesienie pomocy swoim obywatelom w czasie klęski i zagrożenia leży w zakresie podstawowych obowiązków każdego kraju. Jeżeli jednak zakres potrzebnej pomocy przekracza możliwości państwa dotkniętego klęską, społeczność międzynarodowa powinna być gotowa do pomocy.
- 2) Krajowe i międzynarodowe środki reagowania na wypadek klęski są ograniczone, istotna jest zatem ścisła współpraca pomiędzy UNOCHA i Komisją Europejską w celu optymalizacji ich wykorzystania.
- 3) Należy powziąć dalsze praktyczne kroki w celu podtrzymania i rozwijania współpracy pomiędzy UNOCHA i Komisją Europejską. W tym celu obie strony zobowiązują się do regularnej wymiany informacji, podtrzymywania dialogu na poziomie tworzenia polityki i konkretnych działań, oraz do zapewnienia, w miarę możliwości, wzajemnego uzupełniania się działań obu stron w zakresie szkoleń i ćwiczeń oraz planowania i niesienia pomocy na wypadek klęski.

W tym celu UNOCHA i Komisja Europejska przyjmują Standardowe Procedury Postępowania (SPP) załączone do niniejszej wymiany listów, które zostaną wdrożone w celu ułatwienia skutecznej współpracy. W miarę potrzeby SPP mogą podlegać dalszym uzupełnieniom i/lub zmianom na poziomie technicznym wraz ze zdobywanym doświadczeniem.

⁽¹⁾ Wizja Partnerstwa: Organizacja Narodów Zjednoczonych i Unia Europejska a Sprawy Humanitarne i Rozwój, Nowy Jork, grudzień 2001 r.

⁽²⁾ ECHO sprawuje mandat prawny na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącego pomocy humanitarnej.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności (Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 5).

⁽⁴⁾ Komunikat i Ramy Działania z Forum we Fryburgu, Szwajcaria, 15–16 czerwca 2000 r.

Niniejsza wymiana listów nie ma wpływu na rolę pełnioną przez Państwo Członkowskie, któremu powierzono Prezydencję w Radzie Unii Europejskiej zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2001/792/WE.

Nie wpływa ona również na ustalenia dotyczące współpracy i koordynacji działań pomiędzy UNOCHA i ECHO, których kontekst jest szerszy niż kwestie ujęte w załączonych SPP (załącznik 2).

Zwracamy się z propozycją, aby niniejszy list wraz z SPP oraz odpowiedź Pana traktować jako zgodę wyrażoną przez obie strony na wspomniane wyżej środki.

Margot Wallström

Poul Nielson

Załącznik 1 SPP w zakresie Ochrony Ludności**UNOCHA – Wspólnotowy Mechanizm Ochrony Ludności****Wspólne Standardowe Procedury Postępowania dotyczące koordynacji działań na wypadek klęski**

I. Faza przygotowawcza (okres pomiędzy klęskami)

UNOCHA i Komisja Europejska zobowiązują się:

- pracować zgodnie ze wspólnie opracowaną i uzgodnioną metodologią i terminologią rozwijając ogólnie przyjęte idee, szczególnie te uzgodnione w ramach ONZ⁽¹⁾. Będzie to szczególnie istotne w przypadku struktur koordynacji działań w terenie;
- zapewnić regularną wymianę informacji. Informacje obejmują powiadomienie o zagrożeniu, kwestie dotyczące polityki i działań operacyjnych, a także zaplanowane spotkania i warsztaty;
- zapewnić wzajemny udział i wkład w szkolenia, ćwiczenia i warsztaty (analiza poprzednich działań i wnioski) organizowane przez obie strony, oraz w miarę potrzeby wspólną organizację ćwiczeń;
- przyjąć ogólny zakres kompetencji zespołów i ekspertów ds. oceny/koordynacji.

II. Faza reagowania – działania na poziomie centrali:

UNOCHA i Komisja Europejska zobowiązują się:

- wzajemnie powiadamiać o zaistniałej klęsce i informować o koniecznych działaniach. W przypadku przewidywanego uruchamiania mechanizmu na wypadek klęski mającej miejsce poza terytorium UE i możliwego wykorzystania zarówno systemu UE, jak i ONZ, Komisja Europejska i UNOCHA jak najszybciej konsultują się w sprawie wstępnej oceny sytuacji, potrzeb i planowanych działań w celu maksymalnego wykorzystania dostępnych środków i zapewnienia koordynacji działań w oparciu o wyżej wspomniane koncepcje i struktury.
- podczas fazy reagowania zapewnić i utrzymać wymianę informacji na następujące tematy:
 - Raporty i aktualizacje o rozwoju sytuacji
 - Ustalenie najważniejszych potrzeb i zapotrzebowania na środki
 - Planowane rozmieszczenie środków
 - Mobilizacja środków (włącznie z modułami wsparcia) w celu uniknięcia powielania wysiłków
 - Szczegółowe dane dotyczące koordynatorów i dostępnych środków
 - Wszelkie aktualizacje zakresu kompetencji zaangażowanych zespołów i ekspertów ds. oceny/koordynacji
 - Polityka informacyjna a media.

III. Faza reagowania – działania w terenie:

UNOCHA i Komisja Europejska są zgodne co do poniższego:

- wszystkim udzielającym pomocy zaleca się koordynację działań w Centrum Koordynacji Działań w Terenie (OSOCC) w celu wsparcia krajowych/lokalnych władz ds. działań kryzysowych.
- Koordynatorzy UNOCHA i Komisji Europejskiej wspierają krajowe/lokalne władze ds. działań kryzysowych w zakresie koordynacji działań pomocowych z zagranicy zgodnie z istniejącą metodologią określoną w Wytocznych INSARAG.

⁽¹⁾ Np. „Wytoczne INSARAG (Międzynarodowa Grupa Doradcza ds. Prowadzenia Poszukiwań i Niesienia Pomocy” oraz „Wytoczne z Oslo na temat Wykorzystania Aktywów Obrony Wojskowej i Cywilnej przy udzielaniu pomocy w przypadku kataklizmów” z maja 1994 r. itp.

Załącznik 2 SPP w zakresie Pomocy Humanitarnej**UN/OCHA – Biuro Pomocy Humanitarnej ECHO****Wspólne Standardowe Procedury Postępowania dotyczące koordynacji działań na wypadek klęski**

1. Faza przygotowawcza/rutynowa (okres pomiędzy klęskami)

UNOCHA i Komisja Europejska zobowiązują się:

- kontynuować istniejący strategiczny dialog w zakresie przygotowań na wypadek klęski w celu rozwoju współpracy i zwiększenia możliwości reagowania w sytuacjach kryzysowych. Obejmuje to zarówno kwestie operacyjne jak i finansowe.
- zapewnić wzajemne uczestnictwo przedstawicieli obu stron w szkoleniach i seminariach organizowanych przez ECHO i OCHA.
- w stosownych przypadkach organizować ćwiczenia oparte na analizie poprzednich działań, mające na celu poprawę systemów współpracy (SPP).
- zapewnić regularną wymianę informacji na temat standardowej wykorzystywanej metodologii w odniesieniu do oceny potrzeb i koordynacji działań pomocowych, tak aby były one bardziej spójne i zbieżne.
- przeprowadzać regularne wspólne oceny i aktualizacje systemów zarządzania w sytuacjach kryzysowych (organizacja, punkty kontaktowe, koordynatorzy) w celu zapewnienia łączności i zgodności.
- wymieniać się dokumentami ogólnymi i pomocniczymi oraz analizami podsumowującymi dotyczącymi sytuacji kryzysowych.

2. Faza reagowania na wypadek sytuacji kryzysowej**2.1. Działania na poziomie centrali.**

UNOCHA i Komisja Europejska zobowiązują się:

- zapewnić wymianę informacji w zakresie wysyłania zespołów ds. oceny na miejsce zdarzenia (włączenie ECHO na listę powiadamiania pocztą elektroniczną UNDAC (wiadomości M1 do M3); ustalenie stałych punktów komunikacyjnych/kontaktowych na poziomie centrali – jak np. skrzynka poczty elektronicznej ECHO na wypadek sytuacji kryzysowych – oraz na poziomie działań w terenie).
- zapewnić łączność pomiędzy ECHO i UNDAC w terenie.
- zapewnić wymianę raportów i informacji na temat aktualnych sytuacji kryzysowych (włącznie z dostępem ECHO do OSOCC).

2.2. Działania w terenie

UNOCHA i Komisja Europejska zobowiązują się:

- ułatwić zespołom ECHO udział w mechanizmie koordynacji powołanym przez OCHA/UNDAC.
 - zapewnić wymianę informacji na poziomie działań w terenie w zakresie ustaleń oraz bieżących i planowanych działań.
 - zapewnić, tam gdzie to możliwe i stosowne, współpracę między zespołami w zakresie przygotowywania analiz i projektów raportów oraz przedstawiania wspólnych zaleceń odpowiednim władzom centralnym.
 - zapewnić, tam gdzie to możliwe, współpracę ECHO i UNDAC w zakresie przeprowadzania ocen oraz wspólne działania na rzecz wymiany informacji pomiędzy wszystkimi uczestnikami działań pomocowych (poprzez zakładanie centrów informacji o pomocy humanitarnej HIC).
 - w ramach swoich możliwości udostępniać infrastrukturę logistyczną (np. transport, komunikacja).
-

ORGANIZACJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

28 października 2004 r.

Szanowna Pani Komisarz Wallström i Szanowny Panie Komisarzu Nielson,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Państwa listu z dnia 27 października 2004 r. proponującego nawiązanie systematycznych stosunków i bliższej współpracy pomiędzy Komisją Europejską i Organizacją Narodów Zjednoczonych w zakresie reagowania na wypadek klęski, koordynacji działań w terenie oraz akcji humanitarnych.

Z przyjemnością potwierdzam zgodę Organizacji Narodów Zjednoczonych na tę propozycję, i jednocześnie liczę na jak najszybsze spotkanie z Państwem i Państwa następcami, aby przedyskutować szybkie i skuteczne wprowadzenie wspomnianej propozycji w życie.

Chciałbym przy okazji wyrazić głębokie zadowolenie z wyników rozmów prowadzonych pomiędzy biurami KE i ONZ w ciągu ostatnich 18 miesięcy, które doprowadziły do zawarcia umowy w jej obecnej formie, zgodnej z duchem podstawowych zasad zawartych w Załączniku do Rezolucji Zgromadzenia Ogólnego 46/182. Chciałbym również złożyć wyrazy uznania obu naszym zespołom za ich doskonałą pracę, oraz wyrazić wdzięczność trzem krajom sprawującym w tym okresie prezydencję europejską za wszelką okazaną pomoc.

Z poważaniem,

Jan Egeland
Podsekretarz Generalny ONZ do Spraw Humanitarnych
Koordynator ds. Pomocy Humanitarnej

Komisarz Margot Wallström
DG ds. Środowiska
Bruksela

Komisarz Poul Nielson
Biuro Pomocy Humanitarnej (ECHO)
Bruksela
